

Folketingets Europaudvalg
Christiansborg, den 10. juni 2003
Folketingets repræsentant ved EU

Til

udvalgets medlemmer og stedfortrædere

Europa-Parlamentet vedtager vedtægt om ens lønninger for europaparlamentarikerne

Under parollen lige løn for lige arbejde stemte Europa-Parlamentet den 3. juni på samlingen i Strasbourg om en statut, der skal sikre europaparlamentarikerne den samme løn uanset nationalitet. Europa-Parlamentet foreslår, at en parlamentariker fremover skal have ca. 63.000 kr. om måneden¹ og betale fællesskabsskat efter samme regler som øvrige ansatte ved EU. Blandt parlamentarikerne var der bred tilslutning til statuten. Dog var der uenighed om, hvorvidt privilegier og immuniteter skulle medtages. Forslaget til medlemsstatuten blev vedtaget med 323 stemmer for og 167 imod, mens 36 undlod at stemme.

Beskatning på fællesskabsniveau

Europa-Parlamentet fastslår, at europaparlamentarikerne skal beskattes efter de regler, der gælder for øvrige EU-ansatte². Om national beskatning anerkender Europa-Parlamentet, at medlemsstaterne har ret til at tage højde for medlemmets løn fra Europa-Parlamentet ved beskatning af anden indkomst. Under debatten sagde den tyske ordfører Villy Rothley, at både Europa-Parlamentets, Kommissionens og Rådets juridiske tjeneste gik ind for fællesskabsbeskatning, og han hentydede til, at national beskatning nok ville vise sig ulovlig, hvis det blev prøvet ved EF-Domstolen. Men han medgav, at Parlamentet er villig til, at lade et begrænset antal medlemsstater have yderligere regler om

¹ En europaparlamentariker skal ifølge parlamentets forslag modtage 50% af den grundløn en dommer ved EF-domstolen modtager. Dommernes løn reguleres hvert år sammen med lønninger fra øvrige ansatte ved institutionerne. Senest i forordning 2265/02. En dommer modtager 112,5% af en EU-funktionær i kategori A1 på løntrin 6. Denne ordning er fastsat ved forordning 422/67.

² Artikel 13 i Protokol om privilegier og immuniteter for tjenestemænd og øvrige ansatte ved det europæiske fællesskaber. EFT L 152 af 13.07.1967 s. 0015

national beskatning, men Parlamentet vil lade spørgsmålet stå åbent til Rådet. Kommissionen fastslår i sin udtalelse, at fællesskabsbeskatning vil være det eneste rigtige for at sikre ligebehandling af alle medlemmer, som er et af de grundlæggende formål med statuten³.

Europa-Parlamentet foreslår dog en midlertidig undtagelse fra reglen om fællesskabsbeskatning. De nye medlemsstater kan i en periode have egne regler for deres medlemmers løn og pension. Perioden må ikke strække sig længere end fra at statuten træder i kraft og indtil slutningen af det efterfølgende parlaments periode, og medlemmet må ikke stilles ringere end det pågældende lands nationale parlamentarikere.

Immunitet og privilegier – primær eller afledt ret

Europa-Parlamentet har også besluttet at lade spørgsmål om immunitet og privilegier være en del af statuten. På nuværende tidspunkt er disse emner bl.a. reguleret i en protokol fra 1965⁴ og er derfor primær ret og en del af traktatgrundlaget. Men Europa-Parlamentet hævder, at de er utidssvarende, samt at retsgrundlaget for statuten (artikel 190 EF) giver Europa-Parlamentet beføjelse til at træffe beslutning om immunitet og privilegier. Parlamentet erkender dog, at dette er primær ret, og derfor skal bestemmelserne heller ikke træde i kraft, før traktaterne er blevet revideret. I Kommissionens udtalelse er spørgsmålet om privilegier og immuniteter det eneste ankepunkt. Kommissionen hævder, at lovgivning vedtaget på baggrund af en artikel i traktaten pr. definition aldrig kan ændre traktatgrundlaget. Kommissionen mener, at Parlamentet hermed overskrider beføjelserne i retsgrundlaget.

Spørgsmålet om immunitet og privilegier gav dog også anledning til de fleste ændringsforslag til statuten. Den Liberale Gruppe, Venstrefløjsgruppen og De Grønne havde i fællesskab forsøgt at fjerne bestemmelserne om privilegier og immunitet, men de havde ikke held til at få vedtaget nogle af ændringsforslagene.

Ingen sammenhæng mellem løn og godtgørelser

Europa-Parlamentet valgte ikke at inddrage bestemmelser om de forskellige godtgørelser, som parlamentarikerne er berettiget til i forbindelse med sekretariatsbistand, kontorhold, rejser og sociale ydelser. Europa-Parlamentet hævder i udkastet til statuten, at beslutninger om disse godtgørelser hører til under

³ Skriftlig udtalelse fra Kommissionen i overensstemmelse med artikel 190 EF. C5-258/03.

⁴ Protokol vedrørende de europæiske fællesskabs privilegier og immuniteter samt akten af 20. september 1976 og Europa-Parlamentets regulativ om godtgørelse af omkostninger, medarbejdere og sociale ydelser.

Europa-Parlamentets forretningsorden, som parlamentet vedtager alene⁵.

Ret til pension som 60-årig

Ifølge statuten kan et medlem af Europa-Parlamentet gå på pension som 60-årig, på trods af at pensionsalderen i de fleste medlemsstater er 65 år og på trods af diskussionen om, at sætte pensionsalderen yderligere op i flere medlemsstater. Begrundelsen er, at det er usandsynligt, at et 60 årigt medlem ved udløbet af en mandatperiode er i stand til at finde et passende arbejde, og at det er urimeligt at forlange, at vedkommende skal leve af kontanthjælp.

Med venlig hilsen

Michala Jessen

⁵ Artikel 199 EF. I øvrigt henvises der i betragtningerne (22 + 23) til udkastet til statuten til en dom ved EF-domstolen af den 15.09.1981 – C208/20